

UZASADNIENIE

Powód S. S. wystąpił przeciwko (...) S.A. w (...) S.A. w K. z pozwem o zapłatę, in solidum, kwoty 8.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty – tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej doznał na skutek wypadku przy pracy z dnia 20.12.2010 r. Jako podstawę odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. w K. powód wskazywał przy tym przepisy art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc w zw. z art. 4434 kc. Natomiast jako podstawę odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. w W. pozwany wskazywał art. 822 kc.

Nakazem zapłaty z dnia 24 maja 2013 r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt I. Nc. 914/13 Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Suwałkach żądanie pozwu uwzględnił w całości.

Od orzeczenia powyższego, w przepisany terminie sprzeciw wniósł tak pozwany (...) S.A. w K. jak i pozwany (...) S.A. w W..

Pozwany (...) S.A. w W. zaskarżył nakaz zapłaty w całości, domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W sprzeciwie pozwany ten nie kwestionował swej odpowiedzialności wobec powoda co do zasady, przyznając, iż w dacie zdarzenia powodującego szkodę osobową u powoda udzielał ochrony ubezpieczeniowej pozwanemu (...) S.A. w K. w zakresie prowadzonej przez ww. spółkę działalności gospodarczej. Podniósł jednak, że należne powodowi zadośćuczynienie nie powinno przekraczać kwoty 2.500,00 zł, co zwalnia go z odpowiedzialności w sprawie niniejszej. Na poziomie 2.500,00 zł określono bowiem franszyzę redukcyjnej w umowie ubezpieczenia łączącej (...) S.A. w (...) S.A. w K.. W toku postępowania pozwany (...) S.A. w W. zmodyfikował stanowisko w sprawie i zakwestionował swą odpowiedzialność wobec powoda również co do zasady, podnosząc, iż (...) S.A. w W. nie odpowiada za szkodę doznaną przez powoda na skutek zdarzenia z dnia 20.12.2010 r.

Pozwany (...) S.A. w W. nakaz zapłaty zaskarżył ponad kwotę 2.500,00 zł, wnosząc o oddalenie powództwa w zaskarżonej części i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zanegował przy tym swą odpowiedzialność wobec powoda tak co do zasady (podnosząc, iż jest jedynie najemcą a nie właścicielem budynku, fragment ściany którego wywołał uszczerbek na zdrowiu powoda) i co do wysokości (podnosząc, iż dochodzona przez powoda kwota przekraczająca 2.500,00 zł jest wygórowana).

W toku postępowania pozwany (...) S.A. w W., tytułem zadośćuczynienia, zapłacił powodowi S. S. kwotę 2.500,00 zł. Z uwagi na powyższe, na rozprawie w dniu 09.08.2013 r. powód S. S. cofnął pozew w zakresie powyższej kwoty, na co obaj pozwani wyrazili zgodę (k. 83-83v).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20.12.2010 r. S. S., zatrudniony w (...) S.A. w K., nadzorował załadunek pustych palet na naczepę pojazdu, z którego uprzednio wyładowano towar do sklepu (...) usytuowanego w budynku posadowionym na nieruchomości położonej w S. przy ul. (...). W trakcie tego załadunku, nagle, S. S. został uderzony przez fragment zewnętrznej ściany budynku, w którym usytuowany jest sklep (...) powyżej opisany, który to fragment od ściany tej odpadł (bezsporne, dodatkowo dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 11-12, zapis wyjaśnień poszkodowanego k. 13, informacje uzyskane od świadka wypadku k. 14, zeznania świadka B. W. (1) k. 14-15).

Pojazd, na który dokonywano załadunku pustych palet w dniu 20.12.2010 r. stanowił własność i kierowany był przez , niepozostającego w stosunku zatrudnienia w (...) S.A. w K.. W trakcie wyładunku towaru poprzedzającego załadunek pustych palet nie doszło do uderzenia tego pojazdu w ścianę budynku, w którym usytuowany jest sklep (...) przy ul. (...) w S. (dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 11-12v, zapis wyjaśnień poszkodowanego k. 13). Do uderzeń takich, skutkujących uszkodzeniem ścian budynku, dochodziło jednak

niejednokrotnie wcześniej z uwagi na bardzo krótką rampę magazynową. Uszkodzenia powstałe na skutek takich uszkodzeń były przez (...) S.A. w K. na bieżąco naprawiane (dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 11-12v, informacje uzyskane od świadka wypadku k. 14, zeznania świadka B. W. (1) k. 14-15 i świadka D. G. (1) k. 213v).

Budynek posadowiony na nieruchomości położonej w S. przy ul. (...), w którym usytuowany jest sklep (...), nie stanowi własności (...) S.A. w K.. Ww. spółka jest jedynie najemcą tego budynku (dowód: umowa najmu k. 97-107).

W wyniku wypadku z dnia 20.12.2010 r. S. S. doznał stłuczenia barku prawego. Bezpośrednio po wypadku S. S. został zawieszony przez jednego ze swoich współpracowników do Poradni Urazowo-Ortopedycznej w Szpitalu w S., przedłużone na kolejnej wizycie do dnia 03.01.2011 r., a później raz jeszcze do dnia 26.04.2011 r. Przez cały okres zwolnienia lekarskiego S. S. podlegał kontroli (...). Na wizytach w tejże Poradni sygnalizował znaczne dolegliwości bólowe ze strony barku prawego, co skutkowało rozpoznaniem zespołu ciasnoty podbarkowej i zaordynowaniem leków przeciwbólowych oraz sterydowych, a także regenerujących funkcje chrząstki stawowej. Celem poprawy stanu zdrowia S. S. odbył też 1 turę zabiegów fizykoterapeutycznych na zasadzie ambulatoryjnej w (...) w S. (dowód: dokumentacja medyczna k. 15-23, opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii C. K. kk. 245-252). Uraz doznany przez S. S. wymagał długotrwałego leczenia, ale nie ograniczył ww. w wykonywaniu czynności życia codziennego. Uraz ten spowodował jednak u S. S. trwałe, 5%, uszczerbek na zdrowiu, a rokowanie odnośnie stanu zdrowia ww. do stanu zdrowia sprzed wypadku z dnia 20.12.2010 r. jest wątpliwe. S. S. ciągle odczuwa bowiem dolegliwości bólowe ze strony barku prawego. Dolegliwości te, z biegiem lat, będą się przy tym nasilały (dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii C. K. kk. 245-252)

Wypadek, jakiego S. S. doznał dnia 20.12.2010 r. zakwalifikowany został jako wypadek przy pracy. Z tego tytułu S. S. otrzymał jednorazowe odszkodowanie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 5.160,00 zł (dowód: dokumentacja medyczna k. 15-23, decyzja o przyznaniu odszkodowania k. 25)

W dacie wypadku z dnia 20.12.2010 r. (...) S.A. w K. korzystało z ochrony ubezpieczeń w zakresie prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w (...) S.A. w W.. Umowa ubezpieczenia łącząca strony postępowania przewidywała przy tym franszyzę redukcyjną w wysokości 2.500,00 zł przy każdej szkodzie osobowej (bezsporne, dodatkowo dowód: ogólne warunki ubezpieczenia k. 50-55, polisa – w aktach szkodowych).

S. S., szkodę doznaną na skutek wypadku z dnia 20.12.2010 r. zgłosił (...) S.A. w W., domagając się wypłaty zadośćuczynienia. Zakład ten odmówił jednak zaspokojenia tego żądania powołując się na franszyzę redukcyjną z umowy ubezpieczenia łączącej go z (...) S.A. w K. (bezsporne, dodatkowo dowód: decyzja w przedmiocie odmowy wypłaty zadośćuczynienia k. 26, 27, zgłoszenie szkody – w aktach szkodowych).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W sprawie niniejszym bezspornym było, iż powód doznał w dniu 20.12.2010 r. wypadku przy pracy skutkującego urazem barku prawego, a zatem powodującym u niego uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia. Pozwani okoliczności tej nie kwestionowali bowiem. Znajduje ona przy tym potwierdzenie w zeznaniach wszystkich przesłuchanych w sprawie niniejszej świadków, dokumentów sporządzonych bezpośrednio po zaistnieniu zdarzenia w ramach postępowania dotyczącego ustalenia przyczyn wypadku przy pracy, dokumentacji medycznej z leczenia powoda znajdującej się w aktach sprawy oraz w opinii biegłego sądowego z zakresu (...). K.. Wskazać w tym miejscu należy, że zeznania świadków B. W. i D. G. (jak chodzi o fakt zaistnienia szkody po stronie powoda w wyniku

wypadku w dniu 20.12.2010 r.) ocenił Sąd jako wiarygodne. B. W. był bowiem naocznym świadkiem zdarzenia wywołującego szkodę u powoda, a świadek D. G. z powodem miał kontakt chwilę po zaistnieniu tego zdarzenia. Za równie wiarygodne dowody potraktował Sąd dokumentację sporządzoną bezpośrednio po zaistnieniu zdarzenia

w ramach postępowania dotyczącego ustalenia przyczyn wypadku przy pracy, dokumentację medyczną z leczenia powoda po wypadku z dnia 20.12.2010 r. oraz opinię biegłego sądowego z zakresu (...). K.. Dokumentacja z postępowania dotyczącego ustalenia przyczyn wypadku przy pracy i dokumentacja medyczna zostały bowiem sporządzone rutynowo, zaś opinia biegłego sądowego z zakresu medycy jest rzeczowa i konkretna, poparta analizą historii choroby powoda i jego badaniem przedmiotowym (opinii tej strony postępowania nie kwestionowały przy tym).

Spornym w sprawie niniejszym było natomiast to, czy za szkodę powstałą po stronie powoda wskutek wypadku z dnia 20.12.2010 r. ponosi pozwany (...) S.A. w K., a w konsekwencji – zastępczo jako ubezpieczyciel – pozwany (...) S.A. w W..

Źródła odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. w K. powód upatrywał w art. 434 kc. Zgodnie z powołanym przepisem za szkodę wyrządzoną przez zawalenie się budowli lub oderwanie się jej części odpowiedzialny jest samoistny posiadacz budowli, chyba że zawalenie się budowli lub oderwanie się jej części nie wynikało ani z braku utrzymania budowli w należyłym stanie, ani z wady w budowie.

Za niewątpliwe w sprawie niniejszej uznać należało, że uraz doznany przez powoda w dniu 20.12.2010 r. spowodował fragment ściany, który odpadł od budynku posadowionego na nieruchomości położonej w S. przy ul. (...), w którym usytuowany jest sklep (...) wchodzący w skład przedsiębiorstwa prowadzonego przez pozwanego (...) S.A. w W.. Okoliczność ta była w sprawie niniejszej bezsporna. Znalazła ona ponadto potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych w sprawie niniejszej świadków B. W. i D. G. oraz w dokumentacji sporządzonej bezpośrednio po zaistnieniu zdarzenia w ramach postępowania dotyczącego ustalenia przyczyn wypadku przy pracy (odnośnie wiarygodności tych dowodów w pełni aktualne pozostają uwagi poczynione we wcześniejszej części uzasadnienia). Okoliczność ta nie przesądzała jednak jeszcze o odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. w K. w sprawie niniejszej. W kontekście umowy najmu budynku posadowionego na nieruchomości położonej w S. przy ul. (...) ww. pozwanego nie sposób uważać za posiadacza samoistnego tejże nieruchomości. Najemcy przysługuje bowiem status posiadacza zależnego a nie samoistnego, co wynika wprost z art. 336 kc.

Mając powyższe na uwadze, zdaniem Sądu, pozwanemu (...) S.A. w K. na gruncie art. 434 kc nie można przypisać odpowiedzialności za szkodę doznaną przez powoda w dniu 20.12.2010 r. Analiza stanu faktycznego w sprawie niniejszej nie dała też Sądowi podstaw do ustalenia odpowiedzialności ww. pozwanego względem powoda w sprawie niniejszej w oparciu o inny przepis. Rozważając bowiem –

hipotetycznie, wbrew wskazaniom powoda reprezentowanego przez fachowego pełnomocnika – odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. w K. na gruncie art. 415 kc, stwierdzić należałoby, że strona powodowa nie dowiodła ww. pozwanemu po pierwsze czynu niedozwolonego polegającego na utrzymaniu budynku posadowionego na nieruchomości przy ul. (...) w S. w nienależyłym stanie, a po drugie – winy w powyższym stanie rzeczy. Jak wynikało zaś z zeznań świadka D. G. oraz dokumentacji sporządzonej bezpośrednio po zaistnieniu zdarzenia w ramach postępowania dotyczącego ustalenia przyczyn wypadku przy pracy wszelkie uszkodzenia konstrukcji budynku posadowionego na nieruchomości przy ul. (...) w S. były naprawiane na bieżąco.

W zaistniałym stanie rzeczy żądanie pozwu skierowane przeciwko pozwanemu (...) S.A. w K. nie zasługiwało na uwzględnienie. W konsekwencji powyższego za bezzasadne uznać też należało żądanie pozwu wysunięte przeciwko pozwanemu (...) S.A. w W.. Zgodnie bowiem z treścią art. 822 kc odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zachodzi tylko wówczas, gdy ubezpieczony (w tym wypadku (...) S.A. w K.) ponosi odpowiedzialność za szkodę doznaną przez osobę trzecią (w tym wypadku powoda).

Zważywszy jednak na fakt, iż w trakcie niniejszego procesu powód cofnął pozew co do kwoty 2.500,00 zł, a pozwani na powyższe wyrazili zgodę, w tym zakresie postępowanie należało umorzyć. Zgodnie bowiem z treścią art. Stąd też orzeczono jak w pkt I wyroku.

Natomiast żądanie pozwu w części popieranej przez powoda po częściowym cofnięciu pozwu, z przyczyn wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia, należało oddalić. Wyrazem powyższego jest pkt II wyroku.

O kosztach procesu należnych powodowi (...) S.A. w W. (pkt III wyroku) orzeczono zgodnie z treścią art. 98 kpc w zw. §6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz.U. 2013 r. poz. 490) – zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Skoro powód przegrał proces niniejszy w całości, winien zwrócić ww. pozwanemu wszystkie wyłożone przez niego koszty, na które złożyło się wynagrodzenie fachowego pełnomocnika powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa.

Natomiast w odniesieniu do pozwanego (...) S.A. w K. za zasadne uznał Sąd orzeczenie o odstąpieniu od obciążania powoda kosztami procesu. Podstawę prawną powyższego rozstrzygnięcia (pkt IV wyroku) stanowił art. 102 kpc. Decyzja Sądu w tej mierze powodowana była natomiast tym, że ww. pozwany ani na etapie zgłaszania mu szkody w postępowaniu dotyczącym ustalenia przyczyn wypadku przy pracy, ani na etapie postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez (...) S.A. w W. w żaden sposób nie zasygnalizował, iż nie jest właścicielem/posiadaczem samoistnym budynku

posadowionego na nieruchomości przy ul. (...) w S. – wiedząc przecież, że w art. 434 kc powód upatruje podstawy dla swych roszczeń. Zachowanie jego niewątpliwie ugruntowało stronę powodową w poglądzie, iż temu pozwanemu przysługuje status posiadacza samoistnego przedmiotowej nieruchomości (gdyby zaś tak było żądanie pozwu zasługiwałoby na uwzględnienie). W takim zaś stanie rzeczy przyznanie pozwanemu (...) S.A. w K. godziłoby, zdaniem Sądu, w zasady współżycia społecznego.

O brakujących kosztach sądowych (pkt V wyroku) Sąd orzekł z mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2014 r. poz.1025 z późn. zm).